

VÍTĚZSTVÍ JE JISTÉ

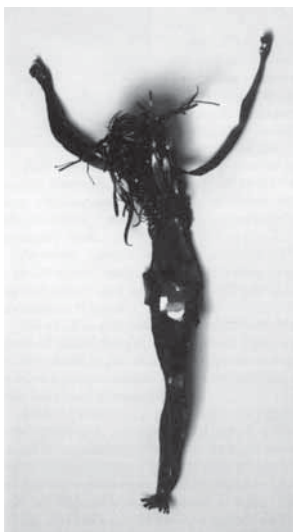
Před chvílí jsem se vrátil z krásného koncertu našeho Svatováclavského sboru a orchestru. Hudba má velkou moc. Skrze ni může skladatel sdělovat posluchačům hluboká poselství. Lidská slova často nedokážou plně vyjádřit všechny pocity a prožitky. Ale kvalitní umění, které je jistě Božím darem, odráží hlubiny lidských srdcí.

Na výše zmíněném koncertě mě zvláště oslovila dvě provedená „Creda“ (Vyznání víry). Autorům se totiž skvěle podařilo uvést v soulad hudbu a zpěv se slovy nám známé modlitby. Při slovech o Ježíšově utrpení a smrti zaznívají z úst zpěváků stále hlubší tóny, tempo se zpomaluje a nástroje téměř utichnou. Můžeme vycítit smutek a téměř beznaděj. Ale najednou se silně a jásavě rozezní celý orchestr, zpěvačky a zpěváci zpívají z plných plic: Et resurrexit tertia die! (Třetího dne vstal z mrtvých!). Smutek je pryč, naplňuje nás radost a naděje.

A to jsou Velikonoce! Ježíš je odsouzen, trpí, umírá jako zločinec. Ale za několik dní je hrob prázdný!

„Proč hledáte živého mezi mrtvými?“
Vítězství je jisté! Dovedeme se z toho vůbec radovat?

Máme radost z různých věcí a událostí. Zrovna teď trochu kou-

Plastika Krista od J. Javory

kám po očku na televizi a ve sportovním zpravodajství právě vidím radost hokejistů pražské Sparty z postupu

do semifinále naší extraligy. Jistě důvod k radosti a oslavě. My křesťané však máme o Velikonicích prožit radost nesrovnatelně větší!

Dominikán Timothy Radcliff napsal tato slova:

Ať jsme svázáni jakýmikoliv pouty, díky Velikonicům můžeme říci:
„Vítězství je jisté!“

Ať jsme v jakékoliv situaci, když už nejsme schopni lásky a nemáme odvahu jít dál, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Když nám zemře někdo, koho milujeme, a když se zdá, že neexistuje budoucnost, můžeme říci: „Vítězství je jisté!“

Ráno o Velikonicích učedníci zjistili, že láska zvítězila nad nenávisť, přátelství nad zradou, život nad smrtí.
„Vítězství je jisté!“

Přeji nám všem opravdovou radost z tak velkého vítězství!

o. Pavel

BOŽÍ SLOVO NA LETOŠNÍ ROK

I letos jsme si mohli při páteční adoraci na začátku ledna vyprosít Boží slovo na rok. Já jsem se na tuto příležitost těšila, protože mám zkušenost, jako mnozí z vás, že toto slovo mně v každém roce řeklo něco důležitého pro můj život, i když jsem třeba hned ze začátku nerozuměla tomu, co mně Bůh chce říct. Ale vždy to bylo pro mě slovo povzbuzení a výzvy k věrnosti Bohu. Přiznám se, že slovo pro farnost mě v dřívějších letech moc neoslovilo. Až o tom letošním víc přemýšlím – „Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine, všechno jsi moudře učinil.“ (Ž 104,24) Jak úžasné je Boží dílo, příroda, svět, vesmír, ale i každý z nás je Božím dílem, každý byl Bohem povoláný k životu. A Božím dílem je i naše farnost. Když tu byl nedávno o. biskup Posád a řekl, že je to pro něho velký svátek a velká radost, že vidí v kostele tolik lidí (to se mu v jeho diecézi stane jen vyjimečně), uvědomila jsem si, že jsem moc vděčná těm, kteří nám dokázali víru předat, že naši rodiče a prarodiče neztratili víru ani v těžké době komunismu, že si bojanovská farnost svoji víru vzít nedala. Proto mě bolí, když slyším z některým stran, že naše farnost ztrácí svoji jednotu, že je rozdělená na skupiny (jedni jsou charizmatiči, jedni jsou Orli, jsou různá společenství manželů, mládeže..., někomu se nelíbí ti, jiným zas oni...) Ano, jsou tu skupiny, protože Boží dílo je rozmanité, ale všichni bychom měli sledovat společný cíl – aby to přineslo dobro naší farnosti, těm, kteří tu žijí. Je jistě mnoho důvodů, proč mohou vznikat problémy – každý jsme jiný, každý máme svoje chyby, prožíváme někdy těžkosti, bolesti, dopouštíme se pádů. Je tu taky ten, který nás chce rozdělít, Zlý duch, který nám ukazuje na druhých jen to špatné a raduje se, když se vzájemně nepřijímáme. „Jak nesčetná jsou tvá díla,

Hospodine, všechno jsi moudře učinil“ – Kéž bychom každý přijali zodpovědnost za svou farnost a chtěli hledat to, co nás spojuje a jak můžeme spolupracovat. Pokud nám někdo ublížil, kéž bychom našli sílu odpustit a dát novou šanci. Myslím si, že je proto důležité se sejit nejen v kostele, ale i tam, kde si můžeme spolu promluvit, diskutovat, poznávat se... .

Jsme povoláni jako farnost být světlem pro naše okolí, nedovolme, aby lidé kolem mohli poukazovat na to, že mezi námi není jednota, ať stále víc žijeme ve svornosti a dáváme tak najevo, že i v dnešní době lze žít podle víry a podle evangelia.

A. Tlachová

JEŽÍŠOVO SRDCE JE OTEVŘENÉ PRO MĚ

Postní duchovní obnova vedená o. René Lucem z Francie 23.-25.2 (I. část - pátek večer)

Jsem rád, že jsem tady mezi vámi a chtěl bych na začátku říct, že nezáleží ani tolik na tom, co tu zazní, ale na tom, jestli jsme otevření, jestli dovolíme, aby se Bůh mohl dotknout našeho srdce. Začíná postní doba, doba duchovního boje, úsilí o zachování příkázání, doba předsevzetí – u nás si téměř všechny ženy v postní době dávají předsevzetí, že budou jíst méně čokolády (o. René se usmívá a my taky, protože je to asi všude stejné – pozn. red.). Toto všechno je důležité, ale podstatné je, jaký to všechno má cíl – **bez cíle více milovat je to málo.**

Moc bych si přál, abyste během této obnovy více zakusili a porozuměli Boží lásce vůči každému z vás osobně. Sám vím, jak to pro mě bylo životně důležité, že jsem zakusil, že mě Bůh opravdu miluje. Bylo nás doma pět dětí, máma nás vychovávala sama, prožili jsme mnoho

těžkostí a hodně chudoby. Když mi bylo 10 let, moje matka začala žít s mužem, kterého jsem si oblíbil. Ale ten muž byl zločinec. Často pil a potom moji matku bil. Pak byl asi rok ve vězení. Chtěl se k nám vrátit, ale nedalo se s ním žít. Potom se nám jednoho dne zastřelil před očima. Ve třinácti jsem začal utíkat z domu, žil jsem na ulici, kradl jsem v obchodech, abych si dokázal svoji odvahu. Když jsme byli s mámou v márnici, abychom se rozloučili s tím mužem, který si vzal život, moje matka plakala, ale já jsem si na jeho mrtvolu sáhl a jenom jsem poznamenal: „Je jako mražené kuře v supermarketu“ Tak jsem byl necitelný.

Ale Ježíš o mně věděl, a tak se stalo, že jsem přišel na stadion, kde vydával svědectví o svém životě Nicky Cruz, známý vůdce gangu, který se setkal s Bohem a to zcela změnilo jeho život. Bůh klepe na dveře srdce každého z nás, tyto dveře mají kliku jen z naší strany. Bůh je nemůže otevřít, ale volá nás. Možná, že jsme v životě zažili mnoho těžkostí a bolestí, a tak se nám zdá, že nás Bůh nemá rád. To není pravda, Ježíšovo srdce nás miluje a touží po naší lásce. Sám jsem mohl prožít tuto zkušenost. Ve 14 letech jsem se naučil modlitbu Otče náš, začal jsem číst Bibli a chodit na mši. Bůh tak uchvátil moje srdce, že jsem pocítil povolání ke kněžství a stal jsem se knězem.

Co tedy máme dělat teď, v této postní době? Je jeden člověk, který nám říká, co máme dělat. Ten člověk se jmenuje Benedikt XVI.. Toho si Ježíš vyvolil, on je základním kamenem, je tu, abychom na něm spočívali. V této souvislosti vám chci teď povědět **o snu sv. dona Bosca**, asi ten sen někteří znáte. Mám dona Bosca moc rád a vůbec jsem vděčný za všechny svaté, protože oni nám svědčí o Boží lásce.

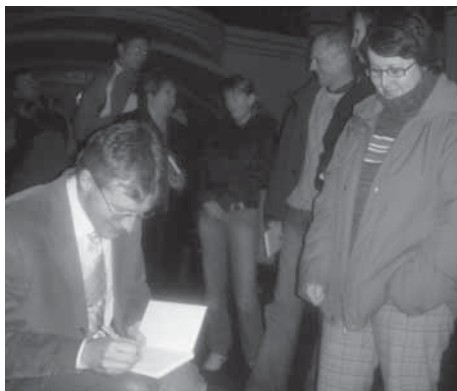
Don Bosco se v noci probudil, špatně spal, otrásl jím zlý sen. Celý polekaný svolal všechny mladé, celou oratoř a sen jim vyprávěl. Viděl v něm obrovskou loď, která pluje na moři, u kormidla stojí muž v bílém. Tu se strhla velká bouře, objevily se menší lodě, které začaly napadat tu velkou loď. Ta však neměla žádné zbraně, a tak situace byla velmi vážná. Tu z moře vystupují **dva sloupy** – jeden je menší, na něm stojí Maria, na větším sloupu je Eucharistie. Kormidelník, papež, řídí loď mezi ty sloupy. Silný vítr od sloupů brání loď před útoky – to je dech Ducha svatého. Nepřátelé se ale dostali až na loď a papeže zabili. Zvedl se však jiný muž, nový papež, který se snažil svou loď ukotvit mezi sloupy. Přehodil proto kolem sloupů silný řetěz.

My se můžeme dnes ptát – je církev dostatečně navázaná na Marii a Eucharistii? Myslím si, že poslední dva papežové o to velmi usilovali. Jan Pavel II. byl můj velký přítel. Napsal mi 23 dopisů. Napsal je i vám! Benedikt XVI. je také můj dobrý přítel, napsal mi zatím jeden dopis. Ten napsal nám všem. Ne všichni ho ale chtějí číst. Ten dopis je o lásce Božího Syna, je to tedy téma podstatné pro dnešní svět, který má sice všeho dostatek, ale trpí nedostatkem lásky. Benedikt XVI. napsal poselství k této postní době – „**Budou hledět na toho, kterého probodli**“. O něm budeme přemýšlet, rozjímat, abychom zavnímali to, že „Kristus mě přitahuje k sobě, aby se se mnou spojil a já abych se naučil milovat bratry jeho láskou.“ (citace z Poselství papeže)

zapsala -at-

PŘEDNÁŠKA O. MARKA ORKO VÁCHY

V pátek 12. ledna navštívil naši farnost otec Marek Orko Vácha, který sloužil večerní mši svatou. Po bohoslužbě následovala jeho přednáška, jež se týkala ochrany lidského života. Velmi odborně, a při tom konkrétně a snad pro většinu účastníků i srozumitelně mluvil o. Orko o problematice pokusů na embryích, o kmenových buňkách, o umělém oplodnění a podob-

ně. Společným jmenovatelem celé přednášky byl obdiv vůči neuvěřitelnému Božímu zázraku, kterým je dar života. Jeden z hlavních argumentů, jež zazněly ve prospěch ochrany počatého lidského života, bylo ujištění o tom, že vyvoj lidské bytosti od početí až po smrt je zcela plynulý a návazný. Nelze proto (nejen nábožensky, ale ani lékařsky či biologicky) říci – do toho a toho týdne se jedná jen o shluk buněk a teprve potom o lidskou bytost... Účastníci přednášky odcházeli povzbuzeni a jistě i obohaceni o nové poznatky. I když možná většina z nich bude časem zapomenuta, základní ujištění zůstává: Člověk je člověkem od okamžiku početí. Lidský život si zaslouží úctu a ochranu od svého počátku až po přirozený závěr.

o. Petr

JAROSLAV KRATKA – host biblické hodiny k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů

Už se stalo tradicí, že v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů bývá pozván na biblickou hodinu host z jiné křesťanské církve. Letos toto pozvání již po několikáté přijal bratr Jaroslav Kratka, farář Slezké církve evangelické.

Ve své přednášce na téma „jednota křesťanů“ uvedl, že tato jednota existuje, pokud my všichni respektujeme jednu „hlavu“ církve tj. Krista. Podle něj jednota církve nespočívá na existenci jedné církve a jednoho papeže, tak jak si často představujeme. Na prvním místě nejde o dohodu, ale o lásku a pravdu. Tedy, že si navzájem vycházíme vstříc, pomáháme si, respektujeme se. Když správně pochopíme Boží pravdu a budeme si ji s láskou předávat, není nic, co by nás rozdělovalo. K tomu nestačí vidět druhé lidi jen z vnějšku, ale je důležité vnímat i jejich duši. To, že každý člověk je Boží stvoření. K tomu nám má pomáhat naše víra, jestliže z ní člověk opravdu žije.

Na závěr své přednášky zdůraznil: „Ježíš přišel na svět proto, aby nás naučil víc dávat, ne brát. Aby nás naučil přijímat i to špatné, aniž bychom se mstili. On chce, aby se náš život zušlechtil.“ „Tatínek mi vždycky říkal: Moment

---

pomsty chutná jako med, ale celý život budeš cítit hořkost. Moment, kdy odpustíš, chutná jako hořkost, ale celý život budeš cítit med tohoto momentu!“

Poznámka redakce: V rámci natáčení pořadu o panu Jaroslavu Kratkovi se této biblické hodiny zúčastnili i reportéři TV NOE.

-bb-

MISIE V PATAGONII

VALDOCCO – středisko pro mládež, které se nachází v Patagonii v Argentině. V roce 2002 ho začal budovat argentinský saleziánský kněz Juan Carlos Molina. Jak se tam žije nám letos v březnu přiblížila sestra Františka z kongregace Těšitelé Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu, která tam 13 měsíců žila a ještě před Velikonoce se tam opět vracela.

Na začátku svého povídání nám poděkovala za finanční dar, který obdržela z naší farnosti na misijní činnost.

Z jejího vyprávění vybíráme: Valdocco leží na poušti, kde nic neroste, ale je tam bohaté naleziště ropy. Do nejbližšího města je odtud 25 km, jen po polních cestách. Přichází sem děti, o které se rodiče z nějakého důvodu nestarají, nebo děti, které nemají vůbec žádný domov. Dnes se tam dostávají také děti problémové nebo závislé na drogách, protože v této oblasti pro ně neexistuje žádné nápravné zařízení. V současné době v tomto středisku v opravených objektech, které o. Chuan dostal od ropné společnosti v katastrofálním stavu, žije asi 80 dětí ve věku 2-19 let. Podílejí se na všem, co se v tomto středisku děje. Takže si musí prát – dokonce i ti nejmenší, i když to vypadá všelijak, musí pomáhat vařit a z části pracovat i na opravách domů. Aby se naučily zodpovědnosti za někoho, starají se o zvířata. Valdocco má i školu, která je připravuje pro život. Výuka, tak jak ji známe my, se střídá s prací v dílnách, např. v pekařské, stolařské, krejčovské. Z tohoto střediska děti odchází až když mají práci a bydlení, nebo když sami odejít chtějí.

Z darů se zajišťuje oblečení, hračky a velká část provozu, a to i přesto, že stát na tyto děti přispívá. Tyto peníze jdou ale na otevření nových domů pro děti, protože požadavky jsou obrovské. Např. letos na jaře se bude otevírat terapeutická komunita pro drogově závislé.

Celé vyprávění bylo provázeno promítáním fotografií. Bylo zajímavé srovnat, jak vypadaly objekty před a po opravách, nahlédnout do jejich bydlení, dílen, kostela a hlavně vidět mnohé z těch, kteří ve Valdoccu žijí.

Svoji práci na této misii sestra Františka zhodnotila takto: „Cílem misie je život s těmito dětmi, není to zaměstnání. Získávají tak základní jistoty díky lidem, kteří jsou ochotni se jim věnovat.“

-bb-

NÁVŠTĚVA O. BISKUPA PAVLA POSÁDA

V neděli 4. března k nám do farnosti zavítal o. biskup Pavel Posád. Sloužil u nás mši sv. jako poděkování za naše finanční dary při loňských povodních a nabídl nám také knihu básní Josefa Javory s výstižným názvem „Výběr z hroznů“, kterou si mnozí z vás zakoupili.

Z jeho promluvy vybíráme:

- Je krásné, že rozumíte Božimu slovu, je potřeba udržet si je v paměti a nést do života, abychom někdy v životě ucítili, jak se nás právě teď a právě toto slovo dotklo.
- Vždy o Velikonocích chceme udělat to, na co jsme se po 40 dnů připravovali – kapičku po kapičce, až jsme vytvořili moře. Chceme obnovit osobně a živě svou příslušnost ke Kristu, hlouběji proniknout do tajemství postní doby, aby i u nás došlo ke změně jako u Krista. Ten zazářil, roucho mu zbělelo – tak se může stát i s námi.
- Můžeme prožívat radost a být hrdí na to, že náš rodokmen sahá až k Abrahámovi, prarodci víry. A víra se zkouší zkouškami stejně jako ryzost zlata se zkouší tavením. Pokud se vydáme po cestě víry, musíme počítat

---

i se zkouškami. Ale platí pro nás i stejná zaslíbení jako pro Abraháma. Bůh očekává naši poslušnost a víru, aby mohl starou smlouvu stvrdit smlouvou novou. Nová smlouva, to je Kristus, který se za nás vydal. Smyslem postu není tedy jen dodržování našich předsevzetí, ale především příprava na slavení této věčné smlouvy.

- Ježíš na hoře Tábor mluví s Mojžíšem (Zákon) a Eliášem (proroci) o cestě - EXODU - neboli vyjítí do Božího království. Znamená to, že se musí vyplnit vše, co je psáno v Zákoně i v prorocích, aby Kristus umučený, zemřelý a oslavený v čele božího lidu vešel do věčné slávy. My jdeme za Kristem - stejnou cestou

- přes utrpení a smrt, které nás proměňuje. Je to cesta k novému životu, je to náš exodus - vyjítí ze smrti do blaženosti nového domova.
- Půst je součástí našeho proměňování. Jsou 3 stupně této proměny:
    1. základní proměna při křtu
    2. v průběhu života - zbavujeme se „starého člověka“ tak, že bojujeme proti žádostem těla a proti hříchu
    3. eschatologické proměnění, které nastane na konci věků.

A tak co dodat na závěr? OKUSTE A VIZTE...

- hm -

SVĚDECTVÍ

Pokoj vám, řekl Pán Ježíš po svém vzkříšení apoštolům. I my tato slova slyšíme při slavení mše svaté.

Já jsem celá léta vnímala „pokoj v duši“ jen jako nějaká obecná slova a nikdy jsem se za tento dar nemodlila. Ale opak - nepokoj v duši - se povolna usazuje a pak si začnete říkat: proč nemám to, co druhý, třeba majetek, pěkný dům, proč se mi nedaří v zaměstnání, jsem snad horší než ti ostatní... a začnete být nespokojeni se svým životem i se sebou.

U mne to vyvrcholilo tím, že jsem začala nenávidět - opravdu nenávidět - mně velmi blízkou osobu. Myslím, že na tom měla podíl viny i ona, ale to v této chvíli není podstatné. Ve spojení s touto nenávistí přišly hluboké deprese. Nechtělo se mi ani žít. Navštěvovala jsem různé psychiatry; po spoustě léků jsem byla tak otupělá, že bych jen spala.

V této velmi kritické době jsem navštívila o. Petra a celý ten nepokoj, zranění a nenávist ve svém nitru mu svěřila. Už jenom to, že jsem si s ním vyprávěla (slzy tekly proudem), bylo pro mě velkou úlevou. Pak mě o. Petr vyzval, abychom se šli spolu pomodlit do kostela a vše svěřili Pánu Ježíši. Nevěřila jsem, že u mě v tak

těžkých depresích může něco napravit modlitba. Co já už se namodlila a naprosila za konkrétní věci, které nebyly vyslyšeny... Proto jsem si říkala, že i teď je modlitba zbytečná. Poprosila jsem proto o. Petra, aby se za mě modlil hlavně on, že já toho nejsem schopná. On mě povzbuzoval k tomu, abych si vážila nejen svých bližních, ale i sama sebe. Ale to hlavní skutečně přišlo skrze modlitbu. Ta změna byla velká a neuvěřitelná - a hlavně trvalá. Nebyl to jen výsledek chvilkového nadšení nebo krátkodobé úlevy. Už je to delší doba, a proto mohu potvrdit, že v té chvíli konal Pán Ježíš.

Nyní vím, že toto je ten pokoj, o kterém Ježíš mluví. Vztahy s blízkým člověkem se urovnaly - i navenek, ale hlavně v mém nitru a v mé duši. Léky беру jen minimálně a psychiatra už nenavštěvuji vůbec.

Já vím, že zase můžu „do toho“ spadnout. Ale doufám a věřím, že když budu prosit o pokoj v duši, že mě na Ježíšovu přímluvu náš nebeský Otec vyslyší.

Bože, díky za tvé slitování a za tvou pomoc!

vděčná farnice

MALÉR

Během druhé světové války zažilo americké městečko Bois v Oklahomě děsivou noc. 5. června 1943 těsně po půlnoci se nad spicím městem objevila letadla a začala bombardovat střed města. Bombardování měst bylo v té době na denním pořádku, ale ne v Americe. Nebyla to však ani německá, ani japonská letadla. Bombardování města měla na svědomí vlastní armáda! Vojenská střelnice byla sice vzdálená několik kilometrů, ale nezkušená posádka jednoho cvičného letounu si spletla světové strany a osvětlené ulice města pokládala za světelnou navigaci ve výcvikovém prostoru. Naštěstí to odneslo jenom několik obchodů a nikomu se nic nestalo. Ale ta ostuda! Je jasné, že si to zbrklí nováčci pořádně odskákali. Zajímavé je, že se po válce zjistilo, že tito smolaři se později zařadili mezi nejlepší letce. Stali se postrachem německé Luftwaffe a byli vybráni do elitní skupiny, která měla za úkol bombardovat Berlín.

Kdo z nás si během chvilky nevybaví svoje selhání. Kolik malérů máme za sebou. Kolik věcí už jsme možná vzdali, protože se nám něco nepodařilo. Každý někdy selže. Vidíme to i na příkladu apoštolů. Ježíš jich povolal dvanáct. Pod křížem ale stál jen Jan, ostatní utekli. Dva z nich – Petr a Jidáš – se k němu zachovali ještě hůř. Jeden ho zapřel, druhý zradil. Jidáš litoval svého činu, ale neunesl tíhu svého selhání a vzal si život. Petr také litoval svého činu a jeho slzy se pro něho staly křtem pokání. Oba dva stáli na stejné křížovatce, jejich cesty se však rozešly.

Máte pocit, že jste zrovna teď v nějakém maléru, který vás vzdaluje od Boha? Nejspíš v sobě slyšíte dva hlasy. Jeden vám říká, že to už stejně nemá cenu a radí vám, abyste to zabalili. Ten hlas patří Zlému. Druhý, tichý hlas vás vyzývá, abyste se vrátili k Bohu. Připomeňme si slova Ježíšova, která řekl Petrovi: „Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala, a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.“ A to se i stalo, Petr se stal oporou církve.

NEJEN PRO STARÉ A NEMOCNÉ

DOPIS OTCE BISKUPA
VOJTĚCHA NEMOCNÝM

Milá sestro, milý bratře,

v únoru si církev připomněla mimo jiné Světový den nemocných. Proto bych i Tebe osobně chtěl pozdravit a povzbudit.

Myslím, že všichni dobře víme, jaké to je, když člověk ochuraví. Někdy stačí i malý zdravotní problém rozhodit naše myšlenky a všechny plány. Oč hůř se prožívá nemoc vážná, dlouhodobá nebo dokonce nevyléčitelná. Trápení se zvládají lépe, když na ně nejsme sami. Člověk sám od sebe nenachází smysl utrpení, ale když nás provází Pán Ježíš, může

proměnit naši nemoc dokonce v pramen radosti a záruku vzkříšení.

Když chodím s růžencem po zahradě biskupství, procházím v duchu i odděleními brněnských nemocnic, na které vidím – nemocnicí na Žlutém kopci, Milosrdných bratří, U svatě Anny, ale stejně tak i těch, které jsou daleko, a prosím za nemocné (i zdravotníky), aby přijímali svoji účast na Kristově velikonočním tajemství jako vítězství nad zlem, utrpením a smrtí, protože je to náš úkol. A prosím, sestro a bratře, i za Tebe. Neboj se!

Bolest, nemoc a stáří jsou strašáky naší doby. A možná právě Ty máš být svědkem k poznání pro druhé, že je možné spojit lidské strádání s utrpením našeho Pána Ježíše Krista a radovat se z tohoto poslání. Protože tím

Bohuslav Reynek - Pieta za zahradou

plnohodnotně pracuješ na přemožení zla, tedy na vykoupení.

A ještě bych chtěl přidat jednu osobní zkušenost. Znal jsem kněze, který při návštěvách nemocné prosil, aby se modlili a přijímali těžkosti nemoci s úmyslem, aby se ve farnosti zrodila nová duchovní povolání. Mohu dosvědčit, že během několika let došly právě tyto modlitby hojného naplnění.

Letos prožíváme Rok diecéze, protože si připomínáme 230. výročí jejího založení. Prosim Tě, připoj se svými modlitbami, aby se brněnská diecéze stávala stále více územím, na kterém vládně Král králů, Ježíš Kristus.

Milá sestro, milý bratře, děkuji Ti za věrné a trpělivé nesení kříže nemoci, za modlitby a oběti. Děkuji Ti za vše, čím pomáháš proměňovat náš svět v Boží království, a stáváš se tak důležitou – důležitým pro životy bližních.

Pamatuji na Tebe nejen každodenními modlitbami, ale často i mší svatou.

Tobě i všem Tvým blízkým žehná

Vojtěch Cikrle

Draží nemocní,

opět jsme prožili postní dobu, která nás každoročně vybízí ke kajícímu a odříkání. Jistě vás napadne, že vy se svými nemocemi máte kajících skutků a odříkání všeho druhu až moc, a to i mimo postní dobu: že tato výzva patří jen zdravým. Jenže postní doba nenabádá pouze k půstu či k dlouhým modlitbám na kolenou, ale především ke změně smýšlení a k věrnějšímu životu s Kristem. Pán si nedělá čárky, kolik kdo odříká růženců, ale registruje každý náš láskyplný pohled a hřejivý úsměv, kterým potěšíme druhé při vší své bolesti. A to je někdy velký výkon.

Jak si tedy více uvědomovat postní dobu? – Pán Ježíš nám jasně říká: Kdo chce jít za mnou, ať vezme každý den svůj kříž a následuje mne. Zároveň nám však slibuje, že bude stále s námi. Třeba si teď pomyslíte – cožpak trpím málo, mohu vůbec ještě udělat něco víc?

Pokusme se aspoň někdy zamyslet nad křížovou cestou Pána Ježíše a upřímně si řekněme: jak to s námi vlastně vypadá, opravdu ho chceme následovat? Vezměme si třeba první zastavení – Pán Ježíš je odsouzen. Rozsudek zní:

„Ukřížuj ho!“ Jak Ježíš reaguje? – Mlčí a přijímá. Ochotně a rád. Ví, že jen cestou utrpení vykoupí lidstvo. Proto přišel na svět, aby nám vrátil nebe. I nad námi byl vynesen rozsudek: zhoubný nádor, ochrnutí dolní části těla, amputace obou nohou... A naše reakce? Ach ano, my jsme nemlčeli, naopak... Jaké to byly bouře a jak dlouho nám trvalo, než jsme řekli Bohu své: „Ano, Otče!“ – Nebo jsme to dodnes nebyli schopni říci? Stále ještě žijeme s výčitkou, že toto nás potkat nemělo, tak těžké to přece jen nemělo být...?

Vidíte, moji drazí, jak se stále musíme snažit více poznávat, chápat a milovat?

převzato z časopisu Světlo

Neseme svůj životní kříž za Ježíšem tak, jak nám přikázal, a srovnáváme: Jdeme opravdu za ním? Je toho hodně, v čem se mu na té cestě nepodobáme. Ani nejsme nevinní jako On – ani netrpíme s takovou láskou – a tak málo věříme, že jako jeho i naše křížová cesta vede do nového, krásného života! On ví, že je tomu tak. Znovu a znovu nám všechno odpouští a trvá na svém: Věř mi a pojď!

-mč-

VZDĚLÁVÁME SE

Milí čtenáři,

dnes se opět budeme seznamovat s dalšími listy apoštola Pavla. Podíváme se blíže na dvě skupiny – listy z vězení a pastorální listy.

Jak již bylo řečeno v minulém díle, jsou u některých listů spory o to, zda je sv. Pavel napsal. Ale jak víme z důlů o Starém zákonu, otázka autorství není tím, co nás zajímá nejvíc, důležitější je obsah dané knihy. Připomínám, že listy jsou psány jako reakce na události, které se staly v jednotlivých křesťanských obcích a tudíž nejde o ucelený soubor Pavlových věrouky.

LISTY Z VĚZENÍ

Do tohoto souboru Pavlových listů patří dopisy: Filipánům, Efesanům, Kolosanům a Filemonovi. Společnou charakteristikou těchto knih jsou zmínky o tom, že se Pavel nachází ve vězení – pravděpodobně v Římě.

List Filipánům

Tuto křesťanskou obec založil apoštol Pavel na své druhé misijní cestě (kolem r. 50). Byla to první církevní obec na evropské pevnině.

Skládala se převážně z bývalých pohanů. Když tam Pavel a Silas vyhnali zlého ducha z jedné služky, byli uvězněni. Následně byli zázračně propuštěni a přitom se obrátil žalářník a celá jeho rodina (viz Sk 16,25-34). I když byla tato církevní obec malá, velmi si ji zamiloval. Přijímal od Filipánů dary (na rozdíl od jiných církevních obcí, jež založil), kterými ho podporovali v misijní činnosti.

Filipáně se dozvěděli o věznění Pavla, a tak jim Pavel posílá list po jejich spolubratrovi Epafrditovi. Místem sepsání nemusí být nutně Řím (r. 61-63), ale také Cézarea Přímořská, kde byl Pavel také vězněn (r. 58-60). Tuto otázku ponechme badatelům.

V tomto listě máme možnost se podívat do myšlení a rozhodování sv. Pavla jako člověka a křesťana. Dále zde najdeme velmi důležitý hymnus o Kristově ponížení (2,6-11) a manifest křesťanské naděje a radosti (4,4-7).

List Filemonovi

Jedná se o nejkratší list apoštola Pavla – má pouhých 25 veršů. Je to také nejosobnější list, i když ne úplně soukromý – adre-

---

sáty jsou také křesťané ve Filemonově domě v Kolosách.

Pavel se během vazby setkává s Onezimem, uprchlým otrokem, kterého získává pro Krista. Ačkoli by jej potřeboval, posílá jej zpět jeho pánovi – držení uprchlého otroka bylo velmi nebezpečné – a přimlouvá se za jeho propuštění z otroctví. Doslova píše, aby jej Filemon přijal, jako by to byl Pavel sám (verš 16).

Možných míst vzniku je opět několik: Řím, Cézarea a Efes. Nejpravděpodobnější se zdá být Efes, protože Pavel počítá s návštěvou u Filemona (Efes a Kolosy se nacházely nedaaleko od sebe) a také se v Efesu mohl uprchlý otrok lépe „schovat“ než v Římě, kde platila přísná opatření proti uprchlým otrokům. Dobu sepsání můžeme určit kolem roku 55. Pokud byl sepsán v Římě, tak kolem roku 62.

V tomto listu je zachycen postoj prvotní církve k otroctví. Církev se nezasazovala o zrušení otroctví, protože by to znamenalo otřesení struktury tehdejší společnosti. Toto zřízení trvalo i v křesťanské kultuře ještě několik staletí, ale už Pavlům postoj ukazuje předpoklady pro překonání a následné zrušení otroctví.

List Kolosanům

Zakladatelem této místní církve je zřejmě Epafras (1,7; 4,12). Ačkoli v oblasti Frýgie (dnešní Turecko) žilo poměrně dost Židů, církevní obec tvořili převážně pohanokřesťané. Pavel se od Epafrase dozvěděl o poměrech v Kolosách a napsal tento list, aby odvrátil ohrožení bludnými naukami, které se začínaly šířit mezi zdejšími křesťany.

Obsahem je list důležitý pro svou kristologii: Kristus je hlavou církve a všeho tvorstva (1,15-20). Nalezneme zde také napomenutí a výzvy k životu ve víře.

Otázka pravosti Pavlova autorství je opět velmi sporná, ale podle velmi rozšířených názorů můžeme předpokládat, že jej Pavel napsal v letech 62-63 během své vazby v Římě.

List Efesanům

V tomto městě strávil sv. Pavel poměrně dlouhou dobu a proto překvapí, že list neprozrazuje žádnou osobní znalost mezi ním a adresáty. Biblisté z toho usuzují, že slova „Efesanům“ byla dodána později a tudíž list zřejmě měl formu jakéhosi okružního listu, jak je známe dnes (encyklicky).

Zde nacházíme rozdělení úkolů a služeb v církvi – apoštolové, proroci, pastýři a učitelé (4,10-12). V tomto listu je také významné místo o tajemství manželství (5,32).

List byl napsán kolem roku 60 opět v Římě. Mnoho biblistů však zastává názor, že autorem je Pavlům žák, který rozvinul myšlenky Pavla, ovšem ještě za jeho života.

PASTORÁLNÍ LISTY

Tato další skupina listů je nejmenší z Pavlovy sbírky – jedná se o 1. a 2. list Timotejovi a list Titovi. Společně mají tyto dopisy nejen to, že jsou adresované jedné osobě, ale hlavně svým ústředním tématem. Autor zde vydává své pokyny k pastýřské službě biskupů a také k přípravě na tuto církevní službu. Toto je podle mnohých biblistů hlavní argument, že autorem nemusí být přímo sv. Pavel, protože je z listů patrná již jasná církevní struktura, která v době apoštolova života nebyla ještě tolik rozvinutá.

Souhrně se dá říci, že pokud je autorem sv. Pavel, tak byly napsány v letech 65 - 66 v Římě. Jestliže je autorem Pavlův žák, tak je datace až kolem roku 100 a místo sepsání 1 Tim a Tit někde v Makedonii, 2 Tim jednoznačně v Římě.

1. list Timotejovi

Timoteje ustanovil Pavel biskupem v Efesu. S touto postavou se můžeme setkat téměř ve všech apoštolových listech. V tomto listu mu uděluje praktické rady k výkonu úřadu biskupa.

Za důležitá můžeme označit místa: Bůh chce, aby všichni lidé došli poznání pravdy (2,4); jedi-

---

ný prostředník mezi Bohem a lidmi je člověk Ježíš Kristus (2,5).

2. list Timotejovi

Zde je patrně očekávání brzkého soudu nad Pavlem a jeho nepříznivý výsledek. Pavel se cítí opuštěn a žádá Timoteje, aby za ním přišel. Tento list můžeme proto označit za jeho duchovní závěť.

V dopise nalezneme důležité místo o inspiraci Písma (3,16) a již zmiňovanou závěť (4,6-8).

List Titovi

Ve Skutcích není Titus zmiňován, ale z listu Galaťanům víme, že byl pohanokřesťan. Dopravoval Pavla na sněm v Jeruzalémě. Následně jej Pavel pověřil obtížným úkolem: urovnat nedobré poměry v Korintě (viz Cesta 4/2006). Tento úkol splnil a Pavel s ním byl spokojen (2 Kor 8,16). Nakonec jej zanechal jako biskupa na Krétě.

V tomto listu mluví Pavel nejen o biskupském úřadě, ale také o milosti křesťanského života (3,4-7).

-pm-

ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY

Farní rada se sešla dne 24.1.2007 a 20.2.2007. Byly projednány následující body:

- Byly zhodnoceny výsledky hospodaření s finančními prostředky za uplynulý rok 2006. (výsledky byly vyvěšeny i na nástěnkách v kostele)
- Byl projednán návrh na nové ozvučení kostela – jedná se o zakoupení nových mikrofonů, reproduktorů, antény, mixážního pultu. Přítomen byl p. Jaroslav Rajchman.
- Byl zakoupen dataprojektor – umožňuje promítání snímků i filmů, použití při přednáškách v kostele.
- V letošním roce proběhne výstavba nové zidky ve farní uličce – předpokládaný částka na výstavbu i omítky je cca 150 tis. Kč.
- Bylo rozhodnuto o nákupu 2 věšáků – jeden do sakristie (pro dětské ošacení), druhý do učebny.
- Bylo odsouhlaseno umístění antény na připojení k internetu na střeše fary. Tímto by bylo internetové připojení pro faru zdarma.
- Byl projednán průběh postní duchovní obnovy od 23.-25.2.2007. Přednášející – o. René-Luc z Francie.
- Byl projednán návrh na realizaci několika sbírek na investiční akce - např. na opravy našeho kostela.
- plánované akce:
  - * 20. 5.   Pouť naší farnosti do katedrály (v rámci Roku diecéze)
  - * 3. 6.   První svaté přijímání
  - * 10. 6.   Boží Tělo
  - * 17. 6.   Božské Srdce
  - * 25. - 29. 7.   Charizmatická konference v Brně

Milí čtenáři,

*dnes v rubrice Lidé naší farnosti přinášíme rozhovor s milým člověkem, který sice z naší farnosti nepochází, ale má k ní blízko a myslím si, že pro tuto farnost mnoho vykonal. Vám starším ho nemusím představovat, ale ti mladší z nás už ho neznají. Nebudu dál napínat, jedná se o o. **Pavla Kajetána Sasínka, OFM Cap.** Jsem ráda, že jsem s ním mohla udělat rozhovor, byla to pro mě vzácná chvíle.*

Otče Kajetáne, mohl byste ve zkratce říct svůj životní příběh?

Narodil jsem se roku 1920 na Poddvorově v rodině s pěti dětmi. Do školy jsem začal chodit na Poddvorově, ale od 6. třídy jsem díky o. Jaromíru Pořízkovi, kterému jsem za mnoho vděčný, začal studovat Arcibiskupské gymnázium

v Praze. Ptáte se, proč tak daleko? To proto, že pobyt tam a studium bylo z nabízených možností nejlevnější. Maturoval jsem v roce 1941 a byl jsem přijat na bohosloveckou fakultu do Olomouce. Brzy jsem však byl odvelen na nucené práce do Německa. Dostal jsem se ještě s dalšími 25 bohoslovci do Vidně, kde jsme brousili skla do periskopů pro ponorky. Když se k Vidni blížili Rusové, podařilo se mi uprchnout. Domů jsem nemohl, protože jsem neměl pracovní knížku ani potravinové lístky. Ukryli mě v kapucinském klášteře v Olomouci. Představený mi tehdy řekl: „Patriš sem, tak tu zůstaň.“ Já jsem ho poslechl. Po válce jsem si dodělal teologii v Praze a v červnu 1947 jsem byl arcibiskupem Josefem Beranem vysvěcen na kněze. Primici jsem měl ve stěný den jako váš o. Antonín Blaha. Jeden rok jsem působil v klášteře a pak už přišli komunisté a já jsem byl s mnoha dalšími řeholníky internován v Broumově. Odtud jsem musel k oddílům PTP na tři a půl roku. Bylo nás tam více kněží, pracovali jsme na stavbách, obvykle jsme dělali výkopy pro kanalizaci. Když mě pustili, musel jsem se jít přihlásit na „pracák“ do Hodonina. Státní souhlas ke kněžské službě jsem neměl, tak mi nabídli

doly v Dubňanech. Tehdy tam byl zrovna zával, tak jsem tam moc nechtěl. Nabídlí mi ještě Ostravu. Tu jsem vzal. Ale poddvorovský předseda MNV mi vymohl, abych nemusel do dolů a dostal jsem tudíž místo na stavbách v Banské Bystrici. Tam jsem pracoval 30 let. Nejčastěji jsme kopali výkopy pro základy. Když pak přišla mechanizace, museli jsme si dodělat večerní kurz „zedník“ a dostali jsme práci u velkých míchaček. Jen za Dubčeka jsem mohl 3 roky vypomáhat v kněžské službě, učil jsem i náboženství, ale až po práci. Tajně jsem se trochu snažil věnovat mládeži, rád vzpomínám na výlety do Tater. Do důchodu jsem odešel jako zedník, a tak jsem dostal zednický důchod. Vrátil jsem se do Prahy a dělal jsem rok kostelníka. Pak mně zařídil o. Josef Dvořák, že jsem mohl jít jako kněz vypomáhat do hodonínského děkanátu, k panu děkanu Prnkovi. Bylo to na § 16, tedy bez platu, ale měl jsem ten zednický důchod. Tady jsem vypomáhal 10 let a pak ještě 3 roky ve Fulneku. Pak mě náš představený o. Jiří Paďour (nyní českobudějovický biskup) převedl do kláštera v Olomouci, musel jsem tam rok dělat představeného. No a pak už jsem přešel ke kapucínům do Brna, kde jsem doposud.

Otče Kajetáne, máme Vás v paměti jako člověka sice drobné postavy, ale velkého ducha, odvážného kazatele, který uměl dodat odvalu a povzbudit. Kde Vy sám jstebral sílu?

Já myslím, že jsem ani moc odvážný nebyl. I když mě v šedesátém roku zavřeli – za podvracení republiky, jelikož jsme s kněžími večer po práci na ubikacích sloužili mše a připravovali bohoslovce – dostal jsem se do dobré společnosti ve vězení ve Valdících. Nejtěžší byla vyšetřovačka v Ostravě, ale ani tam nás nebili, takže jsem to měl oproti jiným dobré. Ve Valdících jsme byli sami kněží a bohoslovci (asi sto), postele jsme měli i tři nad sebou. Nade mnou ležel o. biskup Otčenášek. Stejně jako

ve Vídni jsem se dostal k práci se sklem, brousili jsme skla do lustrů. Jednou mi dozorce přišel ukázat objednávku – připravovali jsme lustr pro Vatikán!! ...Já s velkou vděčností vzpomínám na o. Jaromíra Pořízka, tem mi moc pomohl.

Je známé, že jste věrný „žarošický pútník“, i teď v pokročilém věku jste mnohým příkladem.

Moc rád chodím do Žarošic, a když Poddvoráci nechodili, putoval jsem s Bojanovčákama. Teď chodím s Poddvorovským, loni jsem uvažoval jen o cestě z Čejče, ale nakonec se to jaksi podařilo celé.

Otče Kajetáne, prozradíte nám recept, jak zůstat tak dlouho v tak „dobré formě“?

No, já žádný recept nemám. Jelikož jsem skoro celý život pracoval venku, v zimě, v létě, asi jsem byl hodně otužilý. A taky se o mně ví, že mám rád pivo, ono na stavbách se ani nic jiného nepilo.

Děkuju, o. Kajetáne, za rozhovor, a to o to víc, že vím, že nechcete, aby se o Vás psalo a mluvilo a že jste všem zakázal, aby se něco k Vašemu blízkému 60. výročí kněžského řečení vzpomínalo.

Přejeme Vám spolu se všemi našimi farníky při této příležitosti Boží pomoc, odvalu, sílu a stále více darů Ducha svatého pro Váš život i pro Vaši kněžskou službu.

rozhovor připravila -at-

PŘEDNÁŠKY PRO MANŽELE

Jak se přiblížit dospívajícím

ÚVOD

V minulých letech jsme se v této rubrice věnovali především vzájemnému soužití partnerů v manželství a také výchově dětí. Naše doporučení i příklady se však více týkaly malých dětí. V tomto roce se tedy budeme věnovat radám ve výchově dětí dospívajících.

Provést dítě tímto obdobím je věc složitá a většina rodičů s tím má značné potíže.

Téměř ze všech hledisek se rok po roku situace dospívajících stále zhoršuje. Vzrůstá počet sebevražd, klesají výsledky studia, narůstá kriminalita, počet předčasných těhotenství, spotřeba drog. Kde se stala chyba? Prvotní potíže vznikají v rodině. Rodiče nemají na své děti čas a nemají většinou ani jasnou představu, jak se svými dospívajícími dětmi jednat a co od nich mohou očekávat.

POSTAVENÍ DĚTÍ

Je nutné si uvědomit, že adolescenti jsou děti v přechodném období. Nejsou to mladí dospělí. Jejich potřeby jsou stále ještě potřebami dětí. Mají potřebu cítit, že je někdo miluje a přijímá, že se o ně někdo stará. Příliš mnoho mladých lidí má dnes pocit, že na nich nikomu doopravdy nezáleží. Výsledkem toho jsou pocity zbytečnosti, bezmocnosti, beznaděje a méněcen-

nosti. Sami tito mladí lidé mají k sobě negativní postoje.

POSTAVENÍ RODIČŮ

Být rodičem je opravdu těžké. Jedním z důvodů je, že mládež tráví většinu času mimo domov a je vystavena nejruznějším vlivům – učitelům, vrstevníkům, sousedům a televizním programům. Mnoho rodičů má pocit, že jejich snaha být dobrými rodiči nenesou žádné výsledky. Ale to není pravda. Domov je tím nejsilnějším faktorem, který určuje, jak šťastný, bezpečný a vyrovnaný mladý člověk je, jak se chová k ostatním, jak věří sám sobě a jak reaguje na nové situace. Pokud tedy mladý člověk necítí jistotu lásky, tedy že ho milujeme a přijímáme, pak ze sebe nevydá to nejlepší. Hodně rodičů je přesvědčeno, že svou lásku dítěti dávají najevo, ale většina jich to nedělá. Důvod? Nevědí jak.

JANA

„Nemohu uvěřit, že to opravdu udělala,“ říká paní Nová v poradně u psychologa. „Co ji to jen napadlo, pokoušet se o sebevraždu? Vždyť jsme jí všechno dali.“ Paní Nová seděla na židli se svěšenými rameny a když mi vyprávěla o Janě, viděl jsem, jak je zmatená a osamělá. Zrovna jako její dcera. To byl typický příklad toho, kdy rodiče nevěděli, jak svou lásku ukázat.

Stav dcery se postupně zhoršoval po 3 roky. Nejprve ji začala nudit škola. Prospěch šel rapidně dolů. Přestala se zajímat o život v církvi, pak se začala vyhýbat přátelům a čím dál více času trávila o samotě. Našla si jiné přátele, kterým se přizpůsobila a šla z problému do problému. Rodiče zkusili všechno. Nejprve zakazovali, vysvětlovali, pak ji odměňovali za dobré chování. Udělali vše, co moh-

li. Když rodiče odešli, mluvil jsem s Janou. Nejprve mi jen odsekávala, ale postupně se uvolnila a komunikace se zlepšila. Její pocit byl, že na ničem nakonec nezáleží a nic nemá smysl. Prožívala velké deprese. Co se tedy stalo?

V dětství byla Jana bezproblémové dítě s minimálními nároky na rodiče a učitele. A tak nikoho nenapadlo, že by jí mohl chybět pocit jistoty, že ji rodiče skutečně milují. Přestože ji rodiče milovali a měli o ni hluboký zájem, ona to svým rozumem věděla, ale svými pocity neprožívala. Je to chyba rodičů? Máme je obviňovat? Nemyslím. Rodiče pouze nevěděli, jak svou lásku ukázat. A o tom, jak se v takové situaci chovat, jak se naučit ukázat naši lásku, si povíme v příštích číslech.

-podle Dr. Rosse Cambella
zpracovala hm-

CO VÁS ZAJÍMÁ

Proč je sobota velikonočního tridua právě „BÍLÁ“ ?

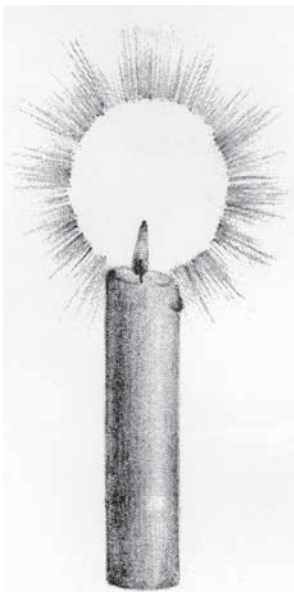
Pojmenování „Bílá sobota“ je skutečně poněkud zvláštní, v jazycích západní Evropy se nevyskytuje – latina používá termín *Sabbatum sanctum*, tedy Svátá sobota, ostatní jazyky (angličtina, němčina, francouzština, španělština, italština) mají ekvivalenty stejné

motivované. Ruština používá termín *Страстная суббота*, tedy Bolestná sobota. S největší pravděpodobností tento název souvisí s tím, že na velikonoční vigílii a následně po celou dobu velikonoční (s výjimkou svátků mučedníků a slavnosti Soslání Ducha Svätého) se používá bílá liturgická barva. Samotné obřady velikonoční vigílie spadají pod

následující neděli – slavnost Zmrtvýchvstání Páně – ovšem slaví se v noci ze soboty na neděli; v dřívějších dobách dokonce bývala vigílie slavena již v sobotu dopoledne, proto si ji lidé spojovali se sobotou. Krom toho je možné, že byla „barevná“ motivace ovlivněna i Zeleným čtvrtkem, kde je však původ pojmenování zcela jiný. Některé prameny uvádějí, že

motivací pro pojmenování Bílé soboty byla bílá roucha, která nově pokřtění oblékali po křtu o velikonoční vigílii. Osobně o tom pochybuji; kdyby tomu tak skutečně bylo, objevila by se nejspíše tato motivace i v jiných jazycích, nic takového však nenastalo. Navíc pojmenování „Bílá sobota“ se objevuje až v době, kdy byla drtivá většina křesťanů křtěna v dětství, a to co nejdříve po narození, tj. v průběhu celého roku. Je dosti nepravděpodobné, že v českých zemích, tedy končinách (kdysi) vzdálených od misijních území, byl takový nárůst křtů v dospělosti, zatímco v ostatních částech Evropy by byla zcela jiná situace. Bílá křestní

roucha dospělých novokřtěnců byla motivací pro pojmenování jiného dne – neděle po Velikonocích, tj. 2. neděle velikonoční, nazývaná starým latinským termínem *Dominica in albis (deponendis)* – „Bílá neděle“ (resp. „Neděle odkládání bílé barvy“); tento den totiž v křesťanském starověku nově pokřtění odkládali bílá roucha, která přijímali při křtu. Někteří autoři pravděpodobně mechanicky převzali vysvětlení jména této neděle a mechanicky jej převedli na Bílou sobotu – tak aspoň soudím já.

*Na otázku odpověděl:
Zdeněk Drštka
převzato z www.katolik.cz*

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Ve dnech 15.-17. března se ve Skalském Dvoře (nedaleko Bystřice nad Pernštejnem) konala **Konference o diecézi**. Kromě biskupa Vojtěcha a generálního vikáře byly přítomny téměř dvě stovky účastníků – kněží i laiků z brněnské diecéze. Konference se konala v souvislosti s Rokem diecéze, který letos prožíváme.

Na programu byly především přednášky. Například náš rodák Jiří Kaňa hovořil na téma Diecéze – živý organismus? (to byl zároveň i název celé konference), slovenský host Juraj Kamas mluvil o zkušenostech s pořádáním

diecézního sněmu v košické diecézi, Jindřich Zdik Charouz nastínil některé zvláště důležité momenty z dějin naší diecéze, jež byla založena před 230 lety. Vojtěch Kodet předložil zamyšlení na téma Která je ta dobrá cesta? a Tomáš Holub mluvil o hříších proti Tělu Kristovu (tuto přednášku jste někteří slyšeli loni na charismatické konferenci).

Kromě přednášek bylo na programu i pracovní setkání ve skupinách a panelová diskuse, při které na položené otázky odpovídali představitelé diecéze a někteří hosté. Samozřejmě byl prostor i pro

společnou modlitbu a slavení mše svaté.

Myslím, že celá konference byla pro většinu z nás, účastníků, povzbuzením ve snaze přijmout za svou nejen starost o svou vlastní farnost, ale i o diecézi, do které patříme.

o. Petr

VÝTVARNÁ A VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ V ROCE DIECÉZE 2007

Milé děti, milí přátelé,

*přál bych si, aby naše diecéze žila jako jed-
na velká rodina, v níž mají lidé k sobě blízko.*

*Chcete-li svou diecézi více poznat, prohlou-
bit vzájemnou sounáležitost a zároveň si ověřit
své schopnosti, zvú vás k účasti na výtvarné
nebo vědomostní soutěži.*

*Všem, kdo se nebojí přihlásit, ze srdce
žehnám*

Váš biskup Vojtěch

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ

1. kategorie: předškolní věk a 1. třída ZŠ

2. kategorie: 2. a 3. třída ZŠ

Téma: Brněnská diecéze očima dětí. Obrázky
libovolnou technikou do formátu A3

Termín odeslání: do 20.4.2007

VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ

3. kategorie: 4. až 6. třída ZŠ

4. kategorie: 7. až 9. třída ZŠ

soutěžní kola: farní: únor – březen 2007
(u nás již proběhlo); děkanátní: duben 2007;
diecézní finále: 21. května 2007

INTERNETOVÁ VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ

5. kategorie: učni, studenti a dospělí, březen
– listopad 2007 na stránkách Biskupství brněn-
ského <http://www.biskupstvi.cz/rokdieceze>

*Soutěžící mohou získat tyto a další ceny:
osobní počítač, mobil, MP3 přehrávač, sou-
prava pro satelitní příjem TV, knihy, encyklo-
pedie, DVD atd.*

OKÉNKO DO FARNÍ KNIHOVNY

Jolanta Sasiadeková:

**Faustyna neobyčejně obyčejná
(Karmelit. nakl., 2006, 175 s.)**

J. Sasiadeková napsala příběh, který přináší
nečekané zvraty a mnohá překvapení. Střídá-
ním textů ze života svěřence s příběhem dnešních
vysokoškolaček Evelíny a Katky poukazuje na
význam hodnot, jakými jsou rodina a milosrdná
Boží láska.

Otiskujeme krátký úryvek:

*„Při zaznění kostelních zvonů se Evelína
zvedá z lavičky. Bere kabelku a rychlým kro-
kem míří ke škole. Na schodech ji dohání
spolužačka. „Stalo se něco?“ ptá se s oba-
vou Magda. „Máš nějaké problémy? Jsi dnes
taková divná, nějaká jiná?“*

*„To se ti zdá,“ odpovídá Evelína, pořád ještě
zamyšlená. Cítí však, že se k dívce nezachova-
la správně, a tak rychle dodává: „Včera jsem*

*potkala kamarádku z dětství. Asi jsem z toho
trochu naměkko, promiň.“ „Nic se neděje, jen
jsem se bála, že tě potkalo něco nepříjemné-
ho. Ale když je to takhle, nechám tě vzpomín-
nat. Ale ne, nechod' pryč, dost bylo smutnění.
Řekni mi, jak ses měla o víkendu?“*

*„Přijela k nám babička. Ta je tak zbožná,
že už když se blíží, nábytek se přestěhuje do
tvaru kříže a rádio se nám automaticky pře-
ladí na katolickou stanici. Milovaná babička
nás v neděli všechny přinutila jít do kostela
na mši. Podívej se, co mi strčila do kapsy,
když se dozvěděla, že dnes píšu test!“ Magda
vytahuje trochu pomačkaný obrázek milosrd-
ného Ježíše. „Dobrý, co?“ Evelína chvíli váhá,
sundá batoh a z boční kapsičky vyndává svůj
obrázek. „Mám ho u sebe pořád,“ dodává
a opatrně se na spolužačku podívá. Ta stojí
jako zařezaná. Evelína jí podává obrázek. „No
nediv se tak. Já sice katolické rádio moc nepo-
slouchám, ale líbí se mi modlitba breviáře*

---

a písničky o Bohu. Doufám, že mě kvůli tomu nepřestaneš mít ráda.“

Magda stále mlčí. Naštěstí je dohání skupina mířící k přednáškovému sálu. Těsně přede dveřmi se Magda obrací k Evelíně a zahanbeně říká: „Četla jsem životopis svaté Faustyny a moc se mi líbil. Rádá si s tebou o ní popovídám. A babičku mám opravdu ráda... Ne, miluji ji,“ opravuje se Magda a s důrazem dodává: „Jsem hloupá, že se za to stydím. Dík za lekci.“

Už beze slov si sedají vedle sebe a připravují se na přednášku. Evelína cítí, že získala novou, dobrou kamarádku...“

Michka Assayas: Bono o Bonovi (Portál, 2006, 316 s.)

Kniha obsahuje životní výpověď spoluzakladatele a zpěváka jedné z nejslavnějších rockových kapel současnosti. Bono (vlastním jménem Paul David Hewson) o sobě říká: „Jsem pisálek, člen kapely, co kouří, pije víno a čte Bibli. Vejtaha, co si rád maluje obrazy toho, co se nedá spatřit. Manžel, otec, přítel chudých a občas i bohatých. Aktivista, obchodní cestující s myšlenkami. Hráč

šachů, rocková hvězda na poloviční úvazek, operní zpěvák v té nejhlasitější kapele na světě. V Africe denně bezdůvodně umírá 6 500 lidí na AIDS, na nemoc, které se dá předcházet a lze ji do jisté míry léčit. Ty teď zastupuju... Je to dost drzé, ale já doufám, že jsou ti lidi rádi.“

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

C. S. Lewis: Letopisy Narnie – 7 dílů (nakl. Fragment, 2002, 208 s.)

Nové vydání známého a velice zajímavého příběhu o Narnii, jejích obyvatelích i dětech, které tu zažijí těžké i radostné chvíle. V prvním dílu se dovidáme o podivném strýci, který pošle svého synovce Digoryho a jeho kamarádku Polly objevovat jiné světy, do kterých si sám netroufá vstoupit. Oba kamarádi se musejí hodně ohánět, aby unikli nástrahám, které jim přichystá zlá čarodějnice Jadis. Jenže nebýt toho, nikdy by se nesetkali s bájným lvem Aslanem a neviděli by zrození nového světa jménem Narnie – a v Narnii je možné všechno...

-mč-

ZPRÁVY Z ORLA

KOLEDOVÁNÍ

24. prosince v 19 hodin se sešli vedoucí z Orla u Domu s pečovatelskou službou. Z jakého důvodu? Každý rok zde začínáme vánoční koledování. Návštěva starých lidí, rozdávání přáníček a zpívání vánočních koled se stalo už orelskou tradicí. Několik pamětníků, které jsme navštívili, zavzpomínalo, co pro ně Orel znamenal a povzbuzovali nás mladé, ať v této činnosti vytrváme. Dovolují si i za ostatní tvrdit, že tato štědrovečerní koleda pro mnohé Orly moc znamená, protože vidět radost a potěšení v očích starších lidí je moc krásný a silný zážitek. A kdy jindy se mají lidé radovat, když ne ve svátek narození Ježíše Krista.

ŽIVÝ BETLÉM

Přestože teplé počasí bez sněhu nevyvolávalo tradiční vánoční atmosféru, snažila se orelská mládež navodit vánočního ducha živým Betlémem. Na slavnost Božího narození od 17 hodin měli lidé možnost udělat si příjemnou procházku za hájenku, kde pod svitící betlémskou hvězdou našli Marii s Josefem a malým Ježíškem. Krajem zněly koledy, které koledníci, a bylo jich tam po celou dobu mnoho, prozpěvovali s posvátnou pokorou.

Zuzana Esterková

Petrkovský samotář

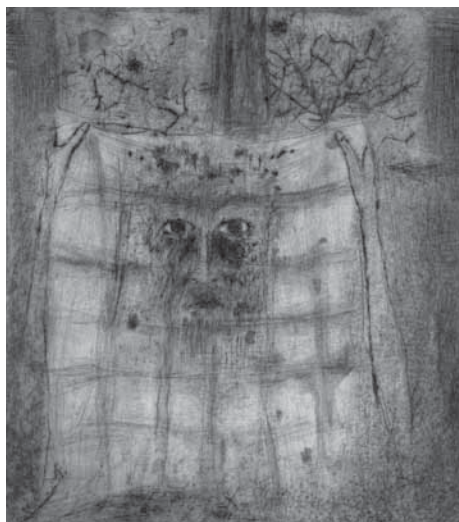
Když náhodou natrefíte do Havlíčkova Brodu a přijдете na náměstí, objevíte v jednom jeho rohu Literární čajovnu Suzane Renaud. Můžete v ní při šálku čaje či kávy posedět a koukat na mumraj lidí na náměstí, můžete se také probírat regály knih, nesmírně kvalitních knih, z nichž některé vyšly v nakladatelství stejného jména, jako má podnik, v němž jste se octli. Při troše štěstí natrefíte na spolumajitelku toho všeho, Veroniku, vnučku Suzane Renaud a Bohuslava Reynka, o kterém bych se chtěl zmínit.

Bohuslav Rynek patří (nejen) podle mě mezi největší české básníky. Jednoznačně se jedná o básníka originálního, v českém prostředí osamělého, který v době budovatelských písní a častušek psal průzračné verše mající nadčasovou kvalitu. S jeho dílem básnickým je také úzce spojeno dílo grafické, mnoha lidem možná dokonce známější.

Narodil se roku 1892 v Petrkově u Havlíčkova Brodu, kde strávil většinu svého života. Od roku 1905 navštěvoval reálku v Jihlavě a potom také krátce Vysokou školu technickou. Studium té školy byl omyl. Reynek utíká ze studií a vrací se domů. Potuluje se po okolí, píše první verše. Již v Jihlavě začal kreslit a malovat, což později využije při své činnosti grafické. Možný zlom v jeho životě znamenal seznámení s Josefem Floriánem, solitérem, který ve Staré Říši překládal a vydával knihy. Bohuslav s ním začíná úzce spolupracovat. Tvoří do jeho knih grafiky a také překládá, zejména z němčiny a francouzštiny. Pro jeho další život to přineslo závažné důsledky. Jednak překlady Georga Trakla, rakouského expresionisty, mu otevřely cestu k této poezii, které věnoval sbírky básní-obrazů *Had na sněhu* a *Rybí šupiny*. Tyto sbírky tvoří významnou část jeho díla i výrazný příspěvek české expresionistické poezii. Dále se seznamuje s dílem a následně i osobou francouzské básnířky Suzane Renaud, žijící v Gre-

noble, se kterou následně spojí svůj život. Po pár letech manželství se jim rodí rok po sobě synové Daniel a Jiří. Život rodiny Reynkových byl rozložen pravidelně mezi Grenoble (v zimě) a Petrkovem (v létě). Tento rytmus přerušila válka, kdy dokonce byli Reynkovi nuceni na rok se uchýlit do Staré Říše k Floriánům. Po roce 1948 jejich cesty do Grenoble ustaly nadobro. Jen paní Suzane měla možnost krátce před svou smrtí (1964) se ještě jednou do svého rodiště podívat. Manželství Reynkových, troufám si napsat, nebylo příliš šťastné. Prakticky se mijeli. Bohuslav vstával brzy ráno, ještě za tmy, a nenechal si nikdy ujít východ slunce. To byla chvíle, kterou si žálivě střežil, nepřál si být rušen, tehdy tvořil: psal nebo „škrábal“. Dalším jeho útočištěm se stala zahrada, která připomínala džungli s polorozbořeným altánem, kde odpočíval, četl si i tvořil. Nepotřeboval nikoho, aby byl šťastný. Jenom někdy kočku na klíně. Kočky byly na statku v Petrkově nedotknutelné. Pan Reynek je miloval. Jeho synové vzpomínají s humorem na jedno koťátko, Hruštičku, které stále trpělo průjmem, takže to vše padalo např. na záda člověku, kterému Hruštička skočila na rameno. Naopak paní Suzane vstávala poměrně pozdě, měla ráda společenský a kulturní život, přátele, večírky. To vše silně postrádala po boku svého samotářského muže v dlouhých drsných vysočanských zimách v Petrkově. Kočky také příliš nemusela, později zřejmě už vůbec.

Po smrti ženy se samota Bohuslava Reynka ještě více prohloubila. Na konci svého života došel přece jen částečného uznání. V Praze bylo uspořádáno několik výstav jeho grafik. Básnické dílo bylo vydáno a čtenářskému publiku představeno až po básnickové smrti, vzácnou výjimkou jsou samozřejmě sbírky napsané a již vydané před rokem 1948. I ty byly souborným vydáním opět připomenuty

Bohuslav Reynek - Veraikon

a zpřístupněny. Jeho osoba a dílo se díky mnoha novinovým článkům, televizním dokumentům i opětovným vydáváním jednotlivých sbírek dostává postupně do povědomí široké čtenářské obce.

Nyní se dostáváme k jeho poezii. Bohuslav Reynek debutoval v roce 1921 sbírkou Žízně. Následuje Smutek země. Po krátké „expresionistické“ vsuvce (viz výše) se vrací ke klasické stavbě básně. Jeho verše se stále více oprostují od množství slov až zbývají často pouze holá podstatná jména, ovšem nic to neubírá výstižnosti a sdělitelnosti poselství básně. Inspiračním zdrojem jeho veršů a grafik je ve většině případů jeho nejbližší okolí – interiéry statku, pokoje a chlévy, krajina kolem. Krajina fyzická v sobě jakoby skrývala duchovní svět, a naopak zjevení duchovního světa prostupuje všednodennost života na statku a okolí. Jakoby mizela hranice mezi nebem a zemí. Na jeho grafikách tak můžeme často spatřit biblické výjevy umístěné v prostředí, kde básník pobývá - starozákonní lid trpící v egyptském otroctví, putující na poušti, hledající Hospodina, posta-

va Joba, jedna z klíčových postav Reynkova díla, výjevy z Ježíšova života (narození a umučení – často zobrazuje tvář Krista trpícího), ale také Don Quijote, putující za dobrodružstvím. Zároveň se jedná o časté motivy užívané v jeho poezii. Po výše zmíněných sbírkách vytváří postupně v tichu své samoty sbírky básní Rty a zuby, Setba samot, Pieta, Podzimní motýli, Sníh na zápraží, Mráz v okně a poslední Odlet vlaštovek.

Jméno Bohuslav Reynek jsem až do svých devatenácti let neslyšel. Pokud snad ano (pochybuji), prolétlo mi hlavou skrz uši a nikde se nezachytilo. Teprve svědectví člověka, který Bohuslava Reynka osobně znal a znal také kvalitu jeho poezie, mě přinutilo zaměřit svou pozornost na tuto postavu české literatury. Od té doby se cítím nesmírně obohacen. S tímto poselstvím se obracím také na vás. Možná, že pomůže malá „ochutnávka“ z jeho díla:

Žebř Jákobův

Trpíš-li a máš-li za to, že toho je příliš, uchop svoje srdce, stiskni je, aby na chvíli nekřičelo, a potom pohleď a pomni: na Golgotě strmí žebř Jákobův, to jest kříž, a na něm je Pán, kterého tam zdvihli, a výše nemůže sám ani o píd', a daleko je odsud do království, kam se mu Otec skryl... Nijak se nevznáší v lehkosti ducha, ale je tažen k zemi, až mu to rány trhá, visí jako bezduché maso a nic mu nezbyvá, ačkoli je Bůh, než aby jej mrtva složili na zem a pohřbili do země a potom aby prošel peklelem, než bude vzkříšen a oslaven, než vstoupí na Otcovu pravici. – Nestrachuj se tedy na svém žebři, drží tě hřeby bolesti, abys nespádl nevčas ani nevčas nevzletěl; táhne-li tě země, je to dobré, má právo na tvoje tělo a její krev je lázni na obmytí z pyšných úšklebků Luciferových, které se odrazily na Evině tváři, když poslechla hada, a které dědíme a roztahujeme.

Blázen

*Blázen jsem ve své vsi,
znají mě smutní psi,
smutní psi ospalí,
plynoucí do dále,
žádný z nich neštěká:
těší mě zdaleka,
jsou to psi oblaka,
běží a nekvílí.
Smutkem jsme opilí,
kam jdeme nevíme;
požehnej duši mé,
Pastýři prastarý
s hlubokými dary
měsíce a bdění
s trny na temeni
těžkém, rozbodaném
jako srdce. Amen*

Tři písně o srdci III

*Proč jsi mne, ó Pane, rozpjal
na ledovou desku tvrdou
neúprostnosti své...*

*Čeho pak bys ve mně hledal
Pítvaje mne –*

*masa nemám již
a kosti ztěžkaly a ztuhly
v led a kámen.*

*Leda, pakli otevřeš mne,
běd mých útroby jen uzříš,
s hojnou žlučí rozlitou v nich.*

*Nakonec, snad po čem pátráš,
srdce najdeš:
černý oharek, jenž obalen jest chrchly
těch, pro které žhnulo.*

článek připravil jáhen Josef

U vás ve farnosti

Na začátku letošního roku jsem potkala v Hodonině svoji známou. S rozzářenýma očima na mě volala: „Jsem ráda, že tě vidím. Musím ti říct, včera jsem byla u vás v Bojanovicích v kostele. Za manžela mě nejlepší kamarádky tam byla mše. Byla jsem úplně v šoku. Víš, že jsem byla za svůj život asi pětkrát v kostele. Každá taková návštěva na mě působila velmi ponuře. Ale u vás – když jsme s kamarádkou vešly – byl kostel plný světla, bylo tam teplo a všude plno květek. Člověk si tam připadal jak doma v obýváku. Farář, takový mladý, mluvil tak ze života, žádné řeči, kterým bych nerozuměla. A těch lidí, co tam bylo – starých i mladých, děvka seděly na zemi. Hudba na způsob country. A co mě fascinovalo, že všichni zpívali, dokonce vícehlasně, a tak jsme si i my aspoň podupávali nohou do taktu. Připadalo mně to jak z nějakého amerického filmu. Teď už chápu, proč u vás stále ještě chodí tolik lidí do kostela.“

Já doufám, že v naší farnosti nechodíme do kostela jen pro tyto vnější věci, které jsou vidět. Ale že chodíme z důvodu našeho růstu života s Bohem a pro naši opravdovou víru. A právě tato opravdovost vytváří atmosféru, kterou mohou cítit i lidé, kteří náš kostel navštíví, aniž by o Bohu něco věděli. A to je vede k přemýšlení o Něm i o víře.

-bb-

BLAHOPŘEJEME

**Michalu Zámečnickovi,
který v soutěži „Bible a my“ postoupil
z okresního kola a v regionálním kole,
které se konalo 7. února na Biskupském
gymnázium v Brně, obsadil pěkné 4. místo.**

RADĚJI BUDU NAVĚKY MLČET

*Raději budu navěky mlčet
aby se mohl Syn člověka
ozvati nám ...*

*- Kdo jí mé tělo
má život věčný
a já ho vzkřísím ...*

*Přijímám to s radostí
laskám se s každým slovem
i s každou možností*

*- Kdo žije můj život
má i mé tělo
a já jsem s ním ...*

*Raději budu tisíckrát mlčet
rozjímat vyslovené
nežli sám vyslovím*

(z knihy Výběr z hroznů, Josef Javora)

Cestička

„Připravte cestu!“

Jednoho dne pan farář sdělil žákům třetí třídy, že do prvního svatého přijímání jim zbývá ještě sedm měsíců. Děti vydechly zklamáním, protože se jim to zdálo strašně dlouho. Otec Jan ale nesouhlasil a vysvětlil jim, že na tento slavný den je potřeba se dobře připravit. Řekl jim: „Pán Ježíš přijde do vašich srdcí a vy mu připravíte cestu. Vyzdobíte ji vědomostmi a dobrými skutky. Srdce naplníte láskou k Němu a bližním, aby se Ježíši u Vás líbilo.“

Když bylo do prvního svatého přijímání už jen týden, volá si Otec Jan děti k sobě a nabádá je: „Máte poslední možnost připravit cestu pro Pána Ježíše. Výmoly spolu srovnáme ve svátosti smíření, ale výzdoba je na vás.“

Tomáš jde domů zasmušilý. Terezka má kalendář denně zaplněný značkami dobrých skutků. On v deníku takových záznamů moc nemá. A tak přemýšlí, jak svou celoroční lenost napravit. Nad Terezčiny dobrými skutky jako je mytí nádobí, výtření chodby, pomoc spolužákovi, ... jen mávl

rukou. Na takové malé skutky, jak je nazval, už nemá čas. Musí je nahradit něčím velkým. Ale nic ho nenapadá. Teprve až doma mu bleskne hlavou nápad: Bude apoštolem, to bude skutek jako hrom. Kam se bude hrabat Terezka se svým umýváním nádobí... Nedaleko jejich domu je hospoda a maminka vždycky říká: „Ti chlapi, promarní tam tolik času! Kdyby raději něco užitečného dělali.“ Půjde jako apoštol za nimi a poví jim, že se mají změnit. Určitě se polepší a on bude mít nejlepší dobrý skutek ve třídě.

Nic netušící maminka mu dovolí se projet na kole. Z okna jej ještě napomíná: „Doufám, že se s nikým nepopereš.“

„Neboj mami,“ odpoví hned, „víš přece, že teď musím dělat dobré skutky.“

„Kdybys mě raději pomohl s nádobím, to bys měl dobrý skutek.“

„Moc malý...“, říká si chlapec pro sebe, plnou silou se opře do pedálů, aby ho maminka ještě nezavolala domů.

Za chvíli je u hospody. Hukot hlasů hostů doléhá až ven. Tolik lidí... Když je všechny obrátí, tak bude mít cestu vyzdobenou jako nikdo ze třídy.

Vchází dovnitř, srdce mu divoce bije a Tomáš si přiznává, že má strach. Povzbuzuje se: „Apoštolé to také neměli lehcí a dokázali to.“ Odvahu mu dodává myšlenka na jeho velký dobrý skutek. Ne uteče, dokáže být apoštolem. Vytáhne učebnici náboženství, kterou si sebou vzal a začne předčítat první kapitolu. Kdosi mu ťuká na rameno. Otáčí se. Za ním stojí chlap jako hora a jeho pohled hrozí.

„Co tu děláš,“ oboří se na něho, „neobtěžuj hosty!“ Tomáš se nezmůže ani na jediné slovo. „Co tu pohledáváš? Tatínka?“ ptá se ho už mírnějším hlasem, když vidí, jak se Tomáš bojí. „Dělám dobré skutky,“ zmůže se Tomáš přece jen na odpověď. „Co?“ nechápe muž a zase se mračí. Teď už by byl Tomáš vděčný i za malý dobrý skutek. Proto ho napadá odpověď: „Myji nádobí.“ „Takové malé nezaměstnávám, ale líbí se mi, že si chceš poctivě vydělat, i když jsi ještě malý,“ říká hospodský a dává mu dvacetikorunu. Tomáš děkuje a s mincí v ruce vyběhá na ulici. Dvacetikorunu dá v kostele do pokladničky. Doma přemýšlí, za co ho hos-

podský vlastně odměnil a dochází mu, že hodně malých dobrých skutků je lepší než jeden velký. A tak mamince od té chvíle pomáhá s nádobím, vynese koš s odpadky, babičce něco přečte..... V těch sedmi dnech, které ještě zbývají do jeho velkého dne prvního svatého přijímání, ještě stihne Ježíši svou cestu vyzdobit.

Přepsáno z knihy: Velikonoce I. – večerní čtení pro děti (Josef Janšta)

AHOJ KLUCI A DĚVČATA !

Také jste se těšili na Velikonoce, tak jako děti v našem příběhu na jejich první sv. přijímání? Ať už ano nebo ne, tak doufám, že se vám alespoň trochu dařilo plnit vaše postní předsevzetí. A když to někdy nevyšlo podle vašich představ, nevadí. Důležitá je snaha, a jestli to, co děláte, myslíte dobře a upřímně.

Přejeme vám pěkné a požehnané velikonoční svátky a bohatou pomlázku.

Divadelní představení - mezi vánočními svátky k nám již podruhé zavítaly děti z Moravského Žižkova, které si připravily krátké divadelní představení „O narození Ježíše“. Jeho předvedením nám tyto svátky mile zpestřily a za to jim patří naše poděkování.

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Pán Ježíš dal před svým nanebevstoupením apoštolům slib, že jim pošle svého Ducha, který jim dá sílu, takže se stanou jeho svědky po celém světě. Tento slib splnil 50. den po svém zmrtychvstání. Byla právě slavnost letnic, kdy na apoštoly sestoupil Duch svatý. Víš, která kniha Písma svatého tuto událost popisuje?

STRACH.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
DALEKO.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NENÁVIST.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
ROZDĚLOVAT.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
VÁLKA.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
CIZINA.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
VESELÍ.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NEPŘÍTEL.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
CHUDOBA.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
ODMÍTAT.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
PODEZÍRAVOST.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
SMÚLA.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
RADOST.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
NEDŮSLEDNOST.....	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Ke každému z uvedených výrazů vyber z nápovědy jeho opak a doplň do připravených políček. Písmena, u kterých je číslo, zapiš ve správném pořadí do tajenky.

Nápověda:

BLÍZKO, BOHATSTVÍ, BOLEST,
DOMOV, DŮVĚRA, LÁSKA,
ODVAHA, POKOJ, PŘIJÍMAT,
PŘÍTEL, SMUTEK, SPOJOVAT,
ŠTĚSTÍ, VYTRVALOST.

TAJENKA:

1   2   3   4   5   6   7   8   9   10   11   12   13   14

Z FARNÍ MATRIKY

KŘTEM SE STALI BOŽÍMI DĚTMI:

Vojtěch Baláž, David Blažek, Richard Čech, Tomáš Bohůn, Adam Košutek, Štěpán Macháček, Matouš Sládek, Ondřej Toman, Vojtěch Tychler, Marek Weiser, Ondřej Žák.

Simona Marie Grégrová, Kristýna Anna Herková, Adriana Hromková, Karolína Božena Jana Jansová, Ludmila Klučáková, Zuzana Komosná, Veronika Konečná, Klára Marie Kopečková, Alžběta Koperová, Kateřina Kopišová, Gabriela Košuličová, Alžběta Martinková, Klára Maršálková, Elena Marie Návarová, Linda Kateřina Nováková, Adéla Bernardeta Stancová, Eliška Marie Šebestová, Terezie Zelinková, Veronika Zigáčková.

Celkem 30 dětí: chlapců 11, dívek 19, z toho v Josefově pokřtěn: 1

LÁSKU A VĚRNOST SI PŘED BOHEM SLÍBILI:

František Blaha a Petra Bílková, Michal Boubín a Eliška Salajková, Kevin Cabrera a Ivana Tomajerová, Jiří Janeček a Marcela Turková, Marek Janů a Klára Turková, Petr Jordán a Kateřina Dvořáková, Jindřich Kot a Jana Herková, Lukáš Kovářik a Ludmila Komosná, Lukáš Kukul a Anna Ducháčková, Jan Lukeš a Alžběta Vavrysová, Tomáš Makudera a Jitka Herková, Martin Mojžíšek a Kamila Macháčková, Miroslav Olejník a Petra Ištvánková, Jiří Pospíšil a Marie Hunčová, Vladimír Randa a Eliška Michnová, Radovan Skok a Šárka Janáčková, Martin Strážnický a Blanka Němcová, Petr Turek a Ivana Hromková, Srinivas Vaitla a Jitka Hromková.

Celkem bylo oddáno 19 párů, z toho 11 párů oddal o. Petr Karas, 7 párů o. Pavel Pacner a 1 pár biskup Petr Esterka.

NA VĚČNOST NÁS PŘEDEŠLI

Bílková Františka (1913), Čechová Anna (1952), Červenková Cecílie (1916), Červenková Marie (1932), Ducháčková Josefa (1922), Janečková Štěpánka (1919), Košutková Josefa (1924), Křížová Marie (1939), Pospíšilová Josefa (1924), Rygarová Marie (1945), Štětčková Františka (1922), Veselá Anežka (1924), Vodárková Milada (1922)

Bílek Karel (1930), Blaha Antonín (1918), Červenka Jan (1950), Jordán Petr (1971), Maršálek Vojtěch (1948), Novák Petr (1983), Polínek Pavel (1922), Růžička Antonín (1941), Sládek Štěpán (1926), Vašíček Josef (1947), Zelinka Josef (1924)

Celkem bylo pohřbeno 13 žen, 11 mužů, z toho v Josefově 2.

CESTA X vydává Farní úřad - Farní rada Dolní Bojanovice.
Registrováno Okresním úřadem Hodonín pod značkou R 370600593.
Odpovědný pracovník Mgr. Alena Tlachová X Náklad 700 kusů
Tisk LELKA, Dolní Bojanovice